

ODPIS

Sygn. akt III [REDACTED]

Postanowienie

Dnia 26 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Piasecznie III Wydział Rodzinny i Nieletnich
w składzie :

Przewodniczący: SSR [REDACTED]

Protokolant: [REDACTED]

na rozprawie w dniu 21 października 2015 roku
rozpoznał sprawę

z wniosku [REDACTED]

z udziałem [REDACTED]

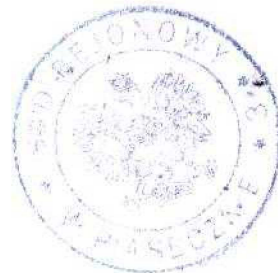
o umieszczenie w szpitalu psychiatrycznym [REDACTED] bez jej zgody

postanawia:

1. Oddalić wniosek.
2. Umorzyć postępowanie co do wniosku [REDACTED] wobec cofnięcia wniosku.

Za zgodność z oryginałem

[REDACTED]

ODPIS

III RNs [REDACTED]

UZASADNIENIE:

[REDACTED] oraz [REDACTED] wnioskiem z dnia 24 września 2013 roku wnieśli o umieszczenie ich matki [REDACTED] w szpitalu psychiatrycznym bez jej zgody. Wnioskodawcy uzasadnili wniosek zmienionym zachowaniem uczestniczki postępowania, wypowiedzianymi przez nią treściami urojeniowymi a także zmianą jej stosunku do rodziny i znajomych.

Następnie pismem z dnia 28 sierpnia 2014 roku [REDACTED] cofnął swój wniosek. Natomiast [REDACTED] podtrzymały swój wniosek w całości.

Uczestniczka postępowania [REDACTED] nie wyraziła zgody na umieszczenie jej w szpitalu psychiatrycznym.

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni [REDACTED] ma obecnie 46 lata, z zawodu jest technikiem – hodowcą. Wnioskodawczyni jest córką uczestniczki postępowania. Jak wyjaśniła obecnie ma mały kontakt z matką. Potwierdziła, że istnienie konfliktu w rodzinie na tle podziału majątku wspólnego. Jej zdaniem uczestniczka postępowania chciała otrzymać jego większą część. W jej ocenie zachowanie matki uległo drastycznej odmianie, twierdziła, że ma powiązania ze służbami specjalnymi obcego państwa, wskazywała na jej plany matrymonialne. Dodatkowo jej brat otrzymywał wiadomości sms z pogrózkami, za którymi w jej ocenie stała matka, co było wynikiem jej urojeń. Nadto w ocenie wnioskodawczyni [REDACTED] pozostaje pod wpływem swojego znajomego [REDACTED] który ma wyłudzać od niej pieniądze.

Wnioskodawczyni [REDAKTOWANE], ma obecnie 42 lata, z zawodu jest [REDAKTOWANE]. Wnioskodawczyni jest również córką uczestniczki postępowania. Ostatni kontakt z matką miała w lecie 2013 roku. Potwierdziła, że brat skarżył się, iż otrzymywał sms z pogroźkami, które miały pochodzić od służb specjalnych państwa Izrael. Ponadto uczestniczka wypowiadała urojenia, że wyjdzie za mąż za bogatego człowieka i będzie z nim mieszkała w pałacu w Wilanowie. Od brata wie, że przekazuje ona znaczne sumy pieniężne swojemu znajomemu [REDAKTOWANE] miała zarzucać jej, że żyje w rodzinie patologicznej. Poinformowała o tym MOPS oraz wszczęła procedurę Niebieskiej Karty.

Uczestniczka postępowania [REDAKTOWANE] ma obecnie 74 lat. Pozostaje na emeryturze oraz prowadzi własną działalność gospodarczą w postaci wynajmu lokali użytkowych, których jest współwłaścicielką wraz z synem oraz cioteczynym bratem. Wyjaśniła, że nigdy nie leczyła się psychiatrycznie. Jest skonfliktowana z córkami oraz synem. Swoją zmianę zachowania wyjaśniła chęcią dokuczenia im, co z kolei miało być odpowiedzią na złe traktowanie matki przez dzieci. Historię iż poznała bogatego mężczyzny za którego chciała wyjść za mąż, oraz utrzymywanie kontaktów ze służbami specjalnymi, wymyśliła w akcie zemsty za zachowanie córek. Konflikt rodzinny pojawił się na tle podziału nieruchomości wspólnej. Podała, że córki miały do niej pretensje o to, że bardziej wspiera finansowo syna przekazując udział w nieruchomości, podczas gdy one same też chciały z niej korzystać. Zaprzeczyła jakoby kiedykolwiek nadużywała alkoholu czy zażywała środki psychoaktywne.

W niniejszej sprawie Sąd przeprowadził dowód z zeznań wnioskowanych świadków. Świadek [REDAKTOWANE], lekarz psychiatra, podała iż raz widziała uczestniczkę postępowania w 2013 roku. Syn uczestniczki postępowania [REDAKTOWANE] wezwał świadka do uczestniczki postępowania, w celu dokonania badania psychiatrycznego. [REDAKTOWANE] nie wyraziła na nie zgody. Zdaniem świadka była wtedy wzburzona, zaskoczona całą sytuacją. Ponadto była negatywnie nastawiona do świadka. Twierdziła, że wizyta lekarza jest wynikiem negatywnego nastawienia wnioskodawców do uczestniczki postępowania. Świadek potwierdziła, że wcześniej na wizycie u niej były obecne córki uczestniczki postępowania oraz jej syn. Opowiedzieli co zaniepokoiło ich w funkcjonowaniu matki.

Świadek [REDACTED], mąż wnioskodawczynie [REDACTED], podał, że obecnie nie ma kontaktu z teściową od grudnia 2013 roku. Nie zna przyczyny zerwania relacji rodzinnych. W jego ocenie jest to wynik choroby [REDACTED]. Zeznał, że od końca 2013 roku zachowanie teściowej uległo zmianie, zaczęła się awanturować ze swoim synem, zerwała kontakt z członkami najbliższej rodziny, zrezygnowała z życia towarzyskiego, spotkań we wspólnocie religijnej do której należała od wielu lat. Nadto wówczas [REDACTED] zaczął otrzymywać smsy rzekomo pochodzące od służb specjalnych obcego państwa z groźbami. Jego żona próbowała nawiązać kontakt z matką, ale ta nie chciała rozmawiać na tematy rodzinne, nie chciała także spotkań.

W sprawie uczestniczka postępowania była badana przez biegłych. Jak wynika z opinii psychiatrycznej roku [REDACTED] nie jest osobą chorą psychicznie. Psychiatra nie rozpoznał również u badanej zaburzeń psychicznych. W ocenie badającego obserwowana przez rodzinę zmiana zachowania uczestniczki postępowania może być spowodowana reakcją na okoliczności życiowe oraz utratę zaufania do najbliższych członków jej rodziny. Biegły wskazał, iż obecnie nie ma żadnych przesłanek do umieszczenia uczestniczki postępowania w szpitalu psychiatrycznym. W opinii ustnej biegły psychiatra [REDACTED] podtrzymał wcześniej wydaną opinię. Podał, że uczestniczka postępowania wyjaśniła całą sytuację oraz swoje zachowanie w sposób spójny, logiczny, podała motywy swojego działania. Nie ma żadnej potrzeby leczenia uczestniczki postępowania, a jego brak nie spowoduje u niej pogorszenia stanu zdrowia. W ocenie biegłego uczestniczka postępowania prawidłowo funkcjonuje pod względem psychiatrycznym.

Jak wynika z opinii psychologicznej uczestniczka postępowania była w wyrównanym nastroju, prawidłowo zorientowana w sytuacji. Jej relacje emocjonalne były spójne z treścią wypowiedzi, była krytyczna wobec swojego zachowania i racjonalnie wyjaśniała motywy postępowania oraz podejmowanych decyzji. W opinii biegłej [REDACTED] prawidłowo funkcjonuje w granicach normy, nie ujawnia zaburzeń osobowości czy choroby psychicznej. Natomiast zmiany w funkcjonowaniu społecznym – w ocenie badającej – są reakcją na sytuację stresową w jakiej się znalazła na skutek konfliktów rodzinnych powstałych w oparciu o sprawy majątkowe.

Do akt sprawy dołączono informacje Z KPP w Piasecznie oraz Prokuratury Rejonowej odnośnie toczących się postępowań. Toczyło się dochodzenie wszczęte na skutek zawiadomienia Haliny Kadłubowskiej. Sprawa dotyczyła uporczywego nękania tj. o czyn z art. 190a § 1 kk. Postępowanie zostało umorzone na skutek niewykrycia sprawcy. Ponadto toczyło się postępowanie na skutek zawiadomienia Jacka Kadłubowskiego i Izabeli Rybczyńskiej o groźby karalne tj. z art. 190 § 1 kk, które zostało prawomocnie zakończone. Toczyło się również postępowanie na skutek zawiadomienia [REDAKTOWANO] o psychiczne i fizyczne znęcanie się nad nią, które również zostało umorzone.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień wnioskodawców, uczestniczki postępowania, zeznań świadków, zaświadczenia z dnia 12 września 2013 roku, stenogramów rozmów uczestniczki postępowania z dnia 21.11.2013 roku, kserokopii listu, zdjęć, kserokopii notatek [REDAKTOWANO], kserokopii wyciągów z rachunku bankowego, opinii sądowo – psychiatrycznej, opinii sądowo – psychologicznej, informacji Prokuratury Rejonowej w Piasecznie z dnia 10.04.2005 roku, dokumentacji medycznej prowadzonej przez psychiatrę [REDAKTOWANO] – [REDAKTOWANO], kserokopii aktu notarialnego repertorium A NR 6100/2010, wypisu z księgi wieczystej, pisma KPP w Piasecznie z dnia 24.09.2015 roku, pisma MGOPS z dnia 2.10.2015 roku, pisma MGOPS z dnia 21.10.2015 roku. W ocenie Sądu cały wyżej zebrany materiał dowodowy jest wiarygodny. Strony nie kwestionowały zebranego materiału dowodowego – poza opiniami biegłych psychiatry i psychologa, z którymi nie zgadzali się wnioskodawcy.

W ocenie Sądu opinie psychiatryczna i psychologiczna zasługują na uznanie jako pełnowartościowy materiał dowodowy. Są one kompletne i spójne ze sobą oraz zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Biegły psychiatra w ustanej opinii uzupełniającej poparł wnioski zawarte w pisemnej opinii i szczegółowo wyjaśnił swoje stanowisko. Obie opinie dokładnie określają stan zdrowia psychicznego uczestniczki postępowania oraz wskazują na możliwe przyczyny zachowania [REDAKTOWANO] które zaniepokoiło jej rodzinę.

Sąd oddalił wniosek dowodowy w postaci przesłuchania [REDACTED] w charakterze świadka na okoliczność występowania w rodzinie chorób psychicznych ponieważ nie miało to istotnego znaczenia dla sprawy, której przedmiotem jest stan psychicznych uczestniczki postępowania, a nie innych członków jej rodziny. Brak jest także związku przyczynowego pomiędzy ewentualnym występowaniem chorób psychicznych w rodzinie [REDACTED] a jej stanem psychicznym i koniecznością leczenia psychiatrycznego o które wnoszą wnioskodawcy wobec jednoznacznej opinii biegłych. Sąd pominął kolejny wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego psychiatry który został złożony po terminie zakreślonym przez Sąd, po zamknięciu przewodu sądowego, a co zatem idzie należy go uznać za spóźniony i służący do niepotrzebnego wydłużania postępowania.

Sąd nie wziął pod uwagę oświadczenia [REDACTED] oraz załączonej przez niego dokumentacji medycznej dotyczącej chorób jego członków rodziny. W ocenie Sądu stan psychiczny innych osób z rodziny uczestniczki postępowania, ich chorób nie ma znaczenia dla oceny czy [REDACTED] jest osobą chorą psychicznie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Jak wynika z dyspozycji art. 29. ustawy o ochronie zdrowia psychicznego z dnia 19 sierpnia 1994 roku do szpitala psychiatrycznego może być przyjęta, bez zgody wymaganej w art. 22 tej ustawy, osoba chora psychicznie, której dotychczasowe zachowanie wskazuje na to, że nieprzyjęcie do szpitala spowoduje znaczne pogorszenie stanu jej zdrowia psychicznego bądź która jest niezdolna do samodzielnego zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych, a uzasadnione jest przewidywanie, że leczenie w szpitalu psychiatrycznym przyniesie poprawę jej stanu zdrowia.

W przedmiotowej sprawie materiał zgromadzony w sprawie nie pozwala na przyjęcie, że w/w przesłanki zostały spełnione. U uczestniczki postępowania [REDACTED] [REDACTED] biegli nie rozpoznali choroby psychicznej. Funkcjonuje ona normalnie w swoim środowisku, jest osobą aktywną intelektualnie i fizycznie, samodzielnie prowadzi

swoje sprawy życia codziennego, nadal pracuje. Jest zdolna do samodzielnego życia, ma świadomość swoich działań i ich skutków. Sąd nie podzielił opinii wnioskodawców, że wypowiedane przez [REDAKTOR] nieprawdziwe treści mają charakter urojeniowy. Jak sama uczestniczka postępowania przyznała, miała ona świadomość ich nieprawdziwości, a jej działanie było podyktowane chęcią dokuczenia dzieciom za ich zachowanie oraz konflikt na tle majątkowym. Bezspornym jest, że strony są skonfliktowane. Bezspornym jest również, że uczestniczka postępowania zmieniła swoje dotychczasowe zachowanie, nie utrzymuje kontaktów z rodziną czy z grupą wyznaniową. Powyższe jednak, jak wyjaśnił to biegły, nie pozwala na przyjęcie, że podstawą tego była jej choroba psychiczna. Uczestniczka znajdująca się w trudnej sytuacji rodzinnej szuka oparcia psychicznego u innej osoby. Korzysta z rad zaprzyjaźnionego [REDAKTOR], co szczególnie nie podoba się wnioskodawcom. Biegli jednak nie rozpoznali u podstaw tej relacji nieprawidłowości związanych ze zdrowiem psychicznym [REDAKTOR] [REDAKTOR]

W ocenie Sądu cała sytuacja ma typowy charakter sporu rodzinnego na tle majątkowym.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 29 ustawy o ochronie zdrowia psychicznego, orzeczono jak w sentencji.

Postępowanie odnośnie wniosku [REDAKTOR], umorzono na podstawie art. 355 § 1 kpc wobec cofnięcia wniosku

/za zgodność /

/na oryginale właściwy podpis/

Za zgodność z oryginałem

